

“मीठे बच्चे- आफूमाथि आफैले कृपा गर्नु छ, पढाइमा उन्नति गर, कुनै पनि विकर्म गरेर आफ्नो रजिस्टर न बिगार”

प्रश्न:- यस उच्च पढाइमा पास हुनको लागि मुख्य शिक्षा कुनचाहिँ मिल्छ? त्यसको लागि कुन कुरामा विशेष अटेन्शन हुनुपर्छ?

उत्तर:- यस पढाइमा पास हुनको लागि आँखा धेरै पवित्र हुनुपर्छ किनकि यी आँखाले नै धोका दिन्छन्, यिनै विकारी बन्छन्। शरीरलाई देख्नले नै कर्मेन्द्रियहरूमा चञ्चलता आउँछ त्यसैले आँखा कहिल्यै पनि विकारी नबनुन्, पवित्र बन्नको लागि भाइ-बहिनी भएर रहनु छ, यादको यात्रामा पूरा-पूरा ध्यान देऊ।

गीत:- धीरज धर मनुवा.....

ओम् शान्ति। कसले भन्यो? बेहदको बाबाले बेहदका बच्चाहरूलाई भन्नुभयो। जसरी कोही मनुष्य बिमारी हुन्छ भने उसलाई धैर्यता दिइन्छ- धैर्य राख्नुहोस्, तपाईंका सबै दुःख दूर हुन्छन्। उसलाई खुशीमा ल्याउनको लागि धैर्यता दिइन्छ। अब त्यो त हो हदको कुरा। यो हो बेहदको कुरा, उहाँका कति बच्चा छन्। सबैलाई दुःखबाट छुटाउनु छ। यो पनि तिमी बच्चाहरूले नै जानेका छौ। तिमीले भुल्नु हुँदैन। बाबा आउनु भएको छ सबैको सद्गति गर्न। सबैको सद्गति दाता हुनुहुन्छ, यसको मतलब सबै दुर्गतिमा छन्। सारा दुनियाँका मनुष्य, त्यसमा पनि खास गरी भारतवर्ष भनिन्छ। खासगरी तिमी सुखधाममा जान्छौ। बाँकी सबै शान्तिधाममा जान्छन्। बुद्धिमा आउँछ- वास्तवमा हामी सुखधाममा थियौं तब अरु धर्मका शान्तिधाममा थिए। बाबा आउनु भएको थियो, दुनियाँलाई सुखधाम बनाउनु भएको थियो। विज्ञापन पनि यसरी नै गर्नुपर्छ। सम्झाउनु छ- हरेक ५ हजार वर्षपछि निराकार शिवबाबा आउनु हुन्छ। उहाँ सबैको पिता हुनुहुन्छ। बाँकी सबै भाइ-भाइ हुन्। भाइहरूले नै पुरुषार्थ गर्छन् पिताबाट वर्सा लिने। यस्तो त होइन पिताले पुरुषार्थ गर्छन्। सबै पिता हुने हो भने वर्सा कोबाट लिने? के भाइबाट? यो त हुन सक्दैन। अहिले तिमीले सम्झन्छौ- यो त धेरै सजिलो कुरा हो। सत्ययुगमा एउटै देवी-देवता धर्म हुन्छ। बाँकी सबै आत्माहरू मुक्तिधाममा जान्छन्। विश्वको इतिहास-भूगोल रिपिट हुन्छ भनिन्छ। त्यसैले अवश्य एउटै इतिहास-भूगोल हुनुपर्छ जुन रिपिट भइरहन्छ। कलियुगपछि फेरि सत्ययुग हुन्छ। दुवैका बीचमा फेरि संगमयुग पनि अवश्य हुन्छ। यसलाई भनिन्छ सुप्रिम, पुरुषोत्तम कल्याणकारी युग। अहिले तिम्रो बुद्धिको ताला खुलेको छ त्यसैले सम्झन्छौ यो त धेरै सहज कुरा हो। नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँ। पुरानो वृक्षमा अवश्य धेरै पात हुन्छन्। नयाँ वृक्षमा थोरै पात हुन्छन्। त्यो हो सतोप्रधान दुनियाँ, यसलाई तमोप्रधान भनिन्छ। तिम्रो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार बुद्धिको ताला खुलेको छ किनकि सबैले यथार्थ रूपमा बाबालाई याद गर्दैनन्। त्यसैले धारणा पनि हुँदैन। बाबाले त पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ, तर त कदिरमा छैन। ज्ञानमा अनुसार जसले राम्रोसँग पढ्छन् पढाउँछन्, बाबाको सहयोगी बन्छन्, हर हालतमा उच्च पद उनीहरूले नै पाउँछन्। स्कुलमा विद्यार्थीहरूले पनि सम्झन्छन्- म कति अंकले पास हुन्छु। तीव्रवेगीले जोडसँग पुरुषार्थ गर्छन्। ट्युसनको लागि शिक्षक राख्छन्- जसरी पनि पास गरुन्। यहाँ पनि धेरै उन्नति गर्नु छ। आफूमाथि कृपा गर्नु छ। बाबासँग यदि कसैले सोध्यो- अहिले शरीर छुट्यो भने यस हालतमा के पद पाउँछु? बाबा झट्ट बताउनु हुन्छ। यो त धेरै सहजै बुझ्नुपर्ने कुरा हो। जसरी हदका विद्यार्थीले बुझ्छन्, त्यसैगरी बेहदका विद्यार्थीले पनि बुझ्न सक्छन्। बुद्धिद्वारा बुझ्न सक्छन्- मबाट घरी-घरी यो भूल हुन्छ, विकर्म हुन्छ। रजिस्टर बिग्रियो भने रिजल्ट पनि त्यस्तै निस्कन्छ। हरेकले आफ्नो रजिस्टर राखोस्। हेन त ज्ञानमा अनुसार सबै निश्चित छन् नै। स्वयं पनि सम्झन्छन्- मेरो रजिस्टर त धेरै खराब छ। बुझ्न सकेन भने बाबाले बताउन सक्नुहुन्छ। स्कुलमा रजिस्टर आदि सबै राखिन्छ। यसको त दुनियाँमा कसैलाई थाहा छैन। नाम छ गीता पाठशाला। वैद पाठशाला कहिल्यै भनिदैन। वेद, उपनिषद्, ग्रन्थ आदि केहीको पनि पाठशाला भनिदैन। पाठशालामा लक्ष्य-उद्देश्य हुन्छ। हामी भविष्यमा यस्तो बन्छौं। कसैले वेद-शास्त्र धेरै पढ्छन् भने उनीहरूलाई पनि टाइटल मिल्छ। कमाई पनि हुन्छ। कसै-कसैले त धेरै कमाई गर्छन्। तर त्यो कुनै अविनाशी कमाई होइन, साथमा जाँदैन। यो सच्चा कमाई साथै जान्छ। बाँकी सबै खतम हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ हामीले धेरै कमाई गरिरहेका छौं। हामी विश्वको मालिक बन्न सक्छौं। सूर्यवंशी डिनायस्टीमा तिमी बच्चाहरू तखतमा बस्छौ। धेरै उच्च पद हुन्छ। तिम्रीलाई स्वप्नमा पनि थिएन- हामीले

पुरुषार्थ गरेर राज्य पद पाउँछौं। यसलाई राजयोग भनिन्छ। त्यो हो बेरिस्टरी योग, डाक्टरी योग। पढाइ र पढाउने याद हुन्छ। यहाँ पनि यो हो सहज याद। यादमा नै मेहनत छ। आफूलाई देही-अभिमानी सम्झिनुपर्छ। आत्मामा नै संस्कार भरिन्छ। धेरै आउँछन् जसले भन्छन्, हामीले त शिवबाबाको पूजा गथ्यौं तर किन पूजा गर्छौं? यो जान्दैनथ्यौं। शिवलाई नै बाबा भन्छन्। अरू कसैलाई बाबा भन्दैनन्। हेनुमान, गणेश आदिको पूजा गर्छन्, ब्रह्माको पूजा हुँदैन। छन त अजमेरमा मन्दिर छ। त्यहाँका थोरै ब्राह्मणहरूले पूजा गर्छन्। बाँकी गायन आदि केही छैन। श्रीकृष्ण, लक्ष्मी-नारायणको कति गायन छ। ब्रह्माको नाम प्रख्यात छैन किनकि ब्रह्मा त यस समयमा काला छन्। फेरि बाबा आएर यिनलाई एडप्ट गर्नुहुन्छ। यो पनि धेरै सहज छ। बाबाले बच्चाहरूलाई भिन्न-भिन्न प्रकारले सम्झाउनु हुन्छ। बुद्धिमा यो रहोस्— शिवबाबाले हामीलाई सुनाइरहनु भएको छ। उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक, गुरु पनि हुनुहुन्छ। शिवबाबा ज्ञानको सागरले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरू त्रिकालदर्शी बनेका छौ। ज्ञानको तेस्रो नेत्र तिमीलाई मिल्यो। यो पनि तिमीलाई थाहा छ— आत्मा अविनाशी छ। आत्माहरूका बाबा पनि अविनाशी हुनुहुन्छ। यो पनि दुनियाँमा कसैले जान्दैन। उनीहरू त सबैले पुकार्छन्— बाबा हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहोस्। यस्तो भन्दैनन्— आएर विश्वको इतिहास भूगोल सुनाउनुहोस्। यो त बाबा स्वयं आएर सुनाउनु हुन्छ। पतितबाट पावन फेरि पावनबाट पतित कसरी बन्छन्? हिस्ट्री कसरी रिपिट हुन्छ, त्यो पनि बताउनु हुन्छ। ८४ को चक्र हो। हामी पतित किन बनेका छौं फेरि पावन बनेर कहाँ जान चाहन्छौं? मनुष्यले त संन्यासी आदिको पासमा गएर भन्छन्— मनमा शान्ति कसरी हुन्छ? यस्तो भन्दैनन्— हामी सम्पूर्ण निर्विकारी पावन कसरी बन्ने? यसो भन्न लाज लाग्छ। अहिले बाबाले सम्झाउनु भएको छ— तिमीहरू सबै भक्तहरू हो। म हूँ भगवान, प्रियतम। तिमी हौ प्रियतमा। तिमीहरू सबैले मलाई याद गर्छौं। म यात्री धेरै सुन्दर छु। सारा दुनियाँको मनुष्यलाई सुन्दर बनाउँछु। विश्वको आश्चर्य स्वर्ग नै हुन्छ। यहाँ ७ आश्चर्य छन्। त्यहाँ त वण्डर अफ वर्ल्ड एउटै स्वर्ग हुन्छ। बाबा पनि एक, स्वर्ग पनि एक, जसलाई सबै मनुष्यले याद गर्छन्। यहाँ त केही पनि आश्चर्य छैन। तिमी बच्चाहरूको मनमा धैर्यता छ— अब सुखको दिन आइरहेको छ।

तिमीले सम्झन्छौ— पुरानो दुनियाँको विनाश होस् तब त राजाई मिल्यो स्वर्गको। अहिले अझै राजाई स्थापना भएको छैन। हो, प्रजा बन्दै जान्छन्। बच्चाहरूले आपसमा सरसल्लाह गर्छन्, सेवाको वृद्धि कसरी हुन सक्छ? सबैलाई कसरी सन्देश दिने? बाबाले आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ। बाँकी सबैको विनाश गराउनु हुन्छ। यस्तो बाबालाई याद गर्नुपर्छ नि, जो बाबाले हामीलाई राजतिलकको हकदार बनाएर बाँकी सबैको विनाश गराइदिनुहुन्छ। प्राकृतिक प्रकोप पनि ड्रामामा निश्चित छ। यो विना दुनियाँको विनाश हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— अब तिमी परीक्षा धेरै नजिक छ, मृत्युलोकबाट अमरलोक ट्रान्सफरमा हुनु छ। जति राम्रोसँग पढ्छौ-पढाउँछौ, त्यति उच्च पद पाउँछौ किनकि प्रजा बनाउँछौ। पुरुषार्थ गरेर सबैको कल्याण गर्नुपर्छ। च्यारिटी बिगिन्स एट होम। यो नियम हो। पहिला मित्र-सम्बन्धी, नातेदार आदि नै आउँछन्। पछि पब्लिक आउँछन्। सुरुमा भयो पनि यस्तै। बिस्तारै बिस्तारै वृद्धि भयो फेरि बच्चाहरू रहनको लागि ठूलो भवन बनाइयो जसलाई ओम् निवास भनिन्थ्यो। बच्चाहरू आएर पढ्न थाले। यो सबै ड्रामामा निश्चित थियो, जो फेरि दोहोरिन्छ। यसलाई कसैले बदल्न सक्दैन। यो पढाइ कति उच्च छ। यादको यात्रा नै मुख्य हो। मुख्य त आँखाले नै धेरै धोका दिन्छन्। आँखा विकारी बन्छन् तब शरीरका कर्मेन्द्रियहरू चञ्चल हुन्छन्। कुनै राम्रो बच्चीलाई देखे भने उसैमा फँस्छन्। यस्ता केस दुनियाँमा धेरै हुन्छन्। गुरुको पनि विकारी दृष्टि हुन्छ। यहाँ बाबा भन्नुहुन्छ— विकारी दृष्टि बिल्कुल हुनु हुँदैन। भाइ-बहिनी भएर रह्यौ भने पवित्र रहन सक्छौ। मनुष्यलाई के थाहा, उनीहरूले त हाँसो गर्छन्। शास्त्रहरूमा त यी कुरा छैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यो ज्ञान प्रायः लोप भएर जान्छ। पछि द्वापरमा यी शास्त्र आदि बनेका हुन्। अहिले बाबाले मुख्य कुरा गर्नुहुन्छ— अल्फलाई याद गरौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झ। तिमीले ८४ को चक्कर लगाएर आएका छौ। अब फेरि तिमी आत्मा देवता बनिरहेको छ। सानो आत्मामा ८४ जन्मको अविनाशी पार्ट भरिएको छ, आश्चर्य छ नि। यस्तो वण्डर अफ वर्ल्डको कुरा बाबा नै आएर सम्झाउनु हुन्छ। कसैको ८४, कसैको ५०-६० जन्मको पार्ट छ। परमपिता परमात्मालाई पनि पार्ट मिलेको छ। ड्रामा अनुसार यो अनादि अविनाशी ड्रामा हो। सुरु कहिले भयो, बन्द कहिले हुन्छ— यो भन्न सकिँदैन किनकि यो अनादि अविनाशी ड्रामा हो, यी कुरा कसैले जानेको छैनन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी

बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) अब परीक्षाको समय धेरै नजिक छ त्यसैले पुरुषार्थ गरेर आफ्नो र अरू सबैको कल्याण गर्नु छ, पढ्नु र पढाउनु छ, च्यारिटी बिगिन्स एट होम।

२) देही-अभिमानि बनेर अविनाशी, सच्चा कमाई जम्मा गर्नु छ। आफ्नो रजिस्टर राख्नु छ। कुनै पनि यस्तो विकर्म नहोस् जसबाट रजिस्टर बिग्रियोस्।

वरदान:-

निमित्तपनको स्मृति द्वारा मायाको गेट बन्द गर्ने डबल लाइट भव

जो सदा स्वयंलाई निमित्त सम्झेर चल्छन्, उनलाई डबल लाइट स्थितिको अनुभव स्वतः हुन्छ। गर्ने-गराउनेवाला बाबाले गराइरहनु भएको छ, म निमित्त हुँ- यस स्मृतिले सफलता मिल्छ। मैपन आयो अर्थात् मायाको गेट खुल्यो, निमित्त सम्झियो अर्थात् मायाको गेट बन्द भयो। त्यसैले निमित्त सम्झिनाले मायाजित पनि बन्छौ र डबल लाइट पनि बन्छौ। साथ-साथै सफलता पनि अवश्य मिल्छ। यही स्मृति नम्बरवन लिने आधार बन्छ।

स्लोगन:-

त्रिकालदर्शी बनेर हरेक कर्म गर्यौ भने सफलता सहजै मिलिरहन्छ।